

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

25 oktober 2007

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heren Joris Van Hauthem en Luk Van Nieuwenhuysen –

**betreffende de kwestie Brussel-Halle-Vilvoorde
in het licht van de federale regeringsonderhandelingen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken,
Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
uitgebracht door mevrouw An Michiels**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Kurt De Loor.

Vaste leden:

de dames Hilde De Lobel, Katleen Martens, An Michiels, de heren Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem;

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Sonja Claes, de heren Johan Sauwens, Jan Verfaillie;

de heer Kurt De Loor, mevrouw Else De Wachter, de heer Jacky Maes;

de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Laurence Libert, de heer Francis Vermeiren.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Marie-Rose Morel, de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, mevrouw Gerda Van Steenberge;

de dames Cathy Berx, Vera Jans, Joke Schauvliege, de heer Luc Van den Brande;

de heren Dirk De Cock, Marcel Logist, Dany Vandenbossche; mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Paul Wille.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Kris Van Dijck;

de heer Christian Van Eyken.

Zie:

1288 (2006-2007)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie besprak op 16 oktober 2007 het voorstel van resolutie betreffende de kwestie Brussel-Halle-Vilvoorde in het licht van de federale regeringsonderhandelingen.

1. Toelichting door de heer Joris Van Hauthem

De heer *Joris Van Hauthem* stelt dat het Vlaams regeerakkoord het uitgangspunt is van dit voorstel van resolutie. Een regeerakkoord is een formeel engagement om wat afgesproken is effectief te realiseren.

Het Vlaams regeerakkoord is over de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde bijzonder duidelijk: “De Vlaamse Regering en haar regeringspartijen nemen het engagement, zoals verwoord in de verklaring van 13 mei 2004 ten overstaan van de burgemeesters van het arrondissement Halle-Vilvoorde over. Hiertoe vragen zij aan hun fractie in Kamer en Senaat om los van het door de federale regering aangekondigde Forum, uiterlijk bij de start van het parlementaire jaar, wetsvoorstellen tot splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde voor de verkiezingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat en het Europees Parlement respectievelijk tot splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde in te dienen en onverwijld goed te keuren. De Vlaamse Regering zal parallel en tegelijk de institutionele middelen aanwenden waarover zij in het kader van het coöperatief federalisme beschikt om dit te realiseren.”. In hoofdstuk XIV van het regeerakkoord heeft men het zelfs over de onmiddellijke splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde.

In mei 2005 liepen de gesprekken over de splitsing spaak. De Vlaamse Regering heeft in dit dossier sindsdien niets meer gedaan, ook niet in het kader van het zogenaamde coöperatief federalisme.

De mogelijke onderhandelingspistes inzake de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde zijn intussen bekend. De Franstaligen vragen bijvoorbeeld een uitbreiding van het Brusselse Gewest, extra faciliteiten, meer bevoegdheden voor de Franse Gemeenschap in de randgemeenten, eventueel de ratificatie van het Minderhedenverdrag, intrekking van de omzendbrief-Peeters en het zogenaamde inschrijvingsrecht.

De spreker vindt het merkwaardig dat de meerderheid telkens moet worden herinnerd aan het Vlaams regeerakkoord. Dat akkoord is inzake Brussel-Halle-Vilvoorde bijzonder duidelijk: enerzijds is er sprake

van een onverwijld en zelfs onmiddellijke splitsing en anderzijds mag er daarvoor geen prijs worden betaald.

De partijvoorzitters hebben een duidelijk engagement aangegaan tegenover de burgemeesters van Halle-Vilvoorde. Zij zouden ervoor zorgen dat “de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde op de federale politieke agenda gezet wordt. De besprekingen moeten leiden tot een toepassing van de Grondwet en uitvoering van arresten van het Arbitragehof en dit door de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Vlaanderen dient hiervoor geen prijs te betalen.”. Dit engagement tegenover de partijvoorzitters werd overgenomen in het regeerakkoord van 2004.

Voordien werden er in dit Vlaams Parlement al resoluties aangenomen in verband met de splitsing. Op 10 december 2003 werd een resolutie aangenomen waarin de Vlaamse Regering gevraagd wordt “met aandrang het regeerakkoord op dit punt uit te voeren en er dus voor te zorgen dat de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde gesplitst worden voor de Europese verkiezingen” (van juni 2004). Die resolutie werd gestemd zonder dat men het argument bovenhaalde dat het niet tot de eigen bevoegdheden behoorde. De eis tot splitsing werd vervolgens opgenomen in het Vlaams regeerakkoord van 2004 maar drie jaar later staat men wat dat betreft nog nergens.

Intussen worden er bij de federale onderhandelingen blijkbaar twee pistes gevolgd: enerzijds de piste van het Vlaams regeerakkoord waarbij de wetsvoorstellen tot splitsing in het federale parlement worden ingediend en behandeld; anderzijds ligt de kwestie op de federale onderhandelingsstafel, maar dat is niet de piste van het Vlaams regeerakkoord. Nu blijkt dat zelfs de N-VA-voorzitter bereid is een prijs te betalen en hij blijkt zelfs geen vragende partij te zijn om de wetsvoorstellen onmiddellijk te stemmen uit vrees voor een regimecrisis. De Franstaligen zouden immers aan de alarmbel kunnen trekken of een motie betreffende een belangenconflict indienen. Dat zijn overigens dezelfde argumenten die de toenmalige meerderheid in 2003 en 2005 heeft ingeroepen om aan te tonen dat een indiening van de wetsvoorstellen tot splitsing nog niet betekent dat er effectief een splitsing zal komen. De N-VA-voorzitter en de fractievoorzitter van CD&V stelden indertijd dat men zich daar niets van moest aantrekken en dat de wetsvoorstellen hic et nunc moesten worden gestemd. Nu kan men vaststellen dat uitgerekend die twee partijen de stemming vertragen met precies dezelfde argumenten die de toenmalige meerderheid in 2003 en 2005 gebruikte. De spreker besluit hieruit dat er blijkbaar een tendens is om naar onderhandelde oplossingen te gaan waarvoor wél een prijs moet worden betaald.

Dit voorstel van resolutie wil een steun in de rug zijn van diegenen die van geen wijken willen weten. Het wil aan het Vlaams Parlement enkel een bevestiging vragen van datgene wat in het Vlaams regeerakkoord staat. Bovendien wil het aan de federale onderhandelaars herinneren wat zij zelf in 2004 in het Vlaams regeerakkoord hebben geschreven, met name de onverwijlde stemming van de splitsing zonder daar een prijs voor te betalen.

2. Bespreking

De heer *Eric Van Rompuy* merkt op dat het kartel CD&V-N-VA vlak na de verkiezingen van 10 juni 2007 in de Kamer de hoogdringende behandeling van de splitsingsvoorstellen heeft gevraagd. De Commissie voor Binnenlandse Zaken is intussen al drie keer samengekomen. De Raad van State is gevraagd een advies uit te brengen. Dat is een normale wetgevende procedure. Op het ogenblik dat het advies binnen is kunnen de voorstellen opnieuw in de commissie worden geagendeerd. CD&V hanteert dus geen verdragingsmanoeuvres maar zal aandringen op de stemming als het moment rijp is.

Iedereen is er zich wel van bewust dat met de stemming in de commissie de splitsing nog geen feit is. Zelfs voor de stemming in de commissie kan de alarmbelprocedure worden ingezet of kan een belangenconflict worden ingeroepen. Dat betekent dus dat er hoe dan ook gepraat zal moeten worden met de Franstaligen. Persoonlijk is de spreker van oordeel dat de stemming in de Kamercommissie best zo snel mogelijk gebeurt. Als men intussen echter tot een onderhandelde oplossing kan komen, moet men die kans niet laten liggen. Wat de te betalen prijs betreft, heeft het Vlaams Parlement al bij herhaling gesteld waar het zeker niet mee akkoord kan gaan: de uitbreiding van het Brusselse Gewest, de goedkeuring van het Minderhedenverdrag, de intrekking van de omzendbrief-Peeters, nieuwe faciliteiten enzovoort. Het feit dat de onderhandelingen intussen al 130 dagen duren heeft toch wel te maken met de vastberadenheid van de Vlamingen om de splitsing te realiseren.

De heer Van Rompuy meent dan ook dat men bij deze formatiepogingen de Vlaamse onderhandelaars niets kan verwijten: in de Kamercommissie gaat men zijn gewone gang en in de formatiegesprekken is de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde inzet van de regeringsvorming. De spreker heeft niet gehoord dat hiervoor een prijs moet worden betaald maar enkel dat de Franstaligen een 'suikertje' moeten hebben.

Hij besluit dat het voorstel van resolutie te vroeg komt. De Vlaamse democratische partijen staan wat Brussel-Halle-Vilvoorde betreft op één lijn. Zij heb-

ben daarvoor dit voorstel van resolutie niet nodig.

De heer *Francis Vermeiren* vindt dat men elkaar de les niet moet spellen. Doorheen de resoluties die Vlaams Belang voortdurend indient, klinkt eigenlijk maar één boodschap, namelijk dat België moet ont-ploffen. Die partij probeert steeds opnieuw het vuurtje aan de lont te steken. De spreker wil de zaak eerder pragmatisch en met gezond verstand benaderen. Hij spreekt liever niet over 'suikertjes'. Men moet rekening houden met alle aspecten en met wat kan en niet kan. Het moet wel duidelijk zijn dat het moment van de waarheid is aangebroken. Het is hoog tijd dat de Franstaligen worden geresponsabiliseerd, dat een aantal discussies kunnen worden afgerond zodat het land op een behoorlijke manier kan worden bestuurd.

De heer *Joris Van Hauthem* is verwonderd over de tussenkomst van de heer Van Rompuy die helemaal anders klinkt dan toen hij als oppositieleider optrad. Toen sprak hij over ongeloofwaardigheid als de stemming over de splitsing weer eens was uitgesteld en riep CD&V op tot 'vijf minuten politieke moed'. Toen wist men toch ook dat er een belangenconflict kon komen of dat de alarmbel kon worden geluid!? Nu moet de heer Van Rompuy komen uitleggen hoe moeilijk het is om het Vlaams regeerakkoord uit te voeren. Nochtans wordt in het voorstel van resolutie enkel gevraagd om het regeerakkoord uit te voeren. Het voorstel komt blijkbaar te vroeg maar wanneer is het dan wel op tijd?

De heer *Eric Van Rompuy* repliceert dat men op één à twee weken van een historische stemming in de Commissie voor Binnenlandse Zaken staat. CD&V heeft aangestuurd op de hoogdringende behandeling van de voorstellen tot splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. De Vlaamse politieke partijen houden voet bij stuk. De spreker heeft er geen probleem mee dat Vlaams Belang zijn rol als oppositiepartij speelt maar het verwijt dat de Vlaamse onderhandelaars geen punt van de splitsing maken klopt niet: heel Franstalig België staat op zijn kop omdat de Vlamingen vastberaden zijn om de splitsing door te voeren.

De heer *Joris Van Hauthem* leest nogmaals de tekst van het voorstel van resolutie voor. Hij ziet niet in wat men er kan tegen hebben dat er wordt opgeroepen om het Vlaams regeerakkoord te respecteren. Wat is er dan op tegen om de voorliggende tekst goed te keuren?

De heer *Christian Van Eyken* ontkent dat er bij de Franstaligen angst zou bestaan omwille van de splitsing. Het is wel duidelijk dat zij de splitsing niet wensen. Eveneens duidelijk is dat de Franstaligen naar aanleiding van een eventuele splitsing ook een

aantal eisen hebben. Verder stelt de spreker dat de Franstaligen de Kamercommissie niet uit angst hebben verlaten tijdens de bespreking van de splitsingsvoorstellen. Zij hebben wel duidelijk willen maken dat een eventuele goedkeuring enkel kan met de hulp van een ondemocratische partij als Vlaams Belang. Achteraf zijn de Franstaligen wel teruggekomen en hebben zij amendementen ingediend waardoor de stemming moest worden uitgesteld.

De heer Van Eyken is verder blij verrast dat men er zich nu ook binnen CD&V-N-VA van bewust is dat er bepaalde toegevingen zullen nodig zijn, al worden dat ‘suikertjes’ genoemd. De spreker benadrukt dat men met het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde zaken in het regeerakkoord heeft gezet waarvoor men op Vlaams niveau niet bevoegd is. Door het er toch in op te nemen geeft men munitie aan de oppositie om voortdurend op die nagel te blijven kloppen. Door zaken in het regeerakkoord op te nemen waarvoor men niet bevoegd is, heeft de Vlaamse meerderheid zich in feite vastgereden.

De heer Van Eyken vraagt dat men de zaken eens vanuit het oogpunt van een Franstalige mandataris zou bekijken. Allicht zou men dan op dezelfde manier redeneren als de Franstaligen nu. De Vlaamse partijen staan zeker op één lijn maar ook aan Frans-talige kant is er eenparigheid om niet toe te treden tot een regering zonder dat er Vlaamse toegevingen gebeuren. Vandaar ook dat de onderhandelingen zo lang duren. Vroeger konden de Vlamingen de Frans-talige partijen gemakkelijker over de streep halen voor een staatshervorming in ruil voor financiële middelen. Vandaag zijn de Franstaligen geen vragende partij voor meer middelen.

Ten slotte doet de heer Van Eyken opmerken dat er in 2001 een akkoord bestond om het Minderheden-verdrag goed te keuren en te ratificeren. Vandaag echter moeten de Franstaligen vaststellen dat dit nooit heeft plaatsgevonden. Vandaar moet men ook begrip kunnen opbrengen voor de Franstaligen wanneer die argwanend zijn tegenover bepaalde toegevingen.

Voor de heer *Francis Vermeiren* zijn in heel dit dossier pragmatisme, responsabilisering en gezond boerenverstand de kernbegrippen. Het zou bij hem nooit opkomen zijn Vlaamse rechten op te eisen als hij in Wallonië zou gaan wonen. Une langue n'est qu'un véhicule pour se faire comprendre! De spreker zou zijn uiterste best doen de taal van de streek te spreken. Het komt er op aan pragmatisch te zijn, het gezond verstand te gebruiken en geen eisen te stellen die niet kunnen.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie betreffende de kwestie Brussel-Halle-Vilvoorde in het licht van de federale regeringsonderhandelingen wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

De verslaggever,

De voorzitter,

An MICHIELS

Kurt DE LOOR